

Marijan Masterl (1917 – 2003), vizionar in načrtovalec športnih objektov

Mlajši rodovi loških športnikov ne vedo, kdo je bil Marijan Masterl, kot rojenega Ločana pa ga dobro poznajo starejše generacije, saj je v svojem ustvarjalnem življenju na različnih področjih, tudi na Loškem pustil pomembne sledi.

Rojen leta 1917 je Marijan odraščal v Puštalu, po osnovni šoli pa je šel v Ljubljano v srednjo gradbeno šolo in se nato tudi zaposlil v Ljubljani. Njegova ljubezen so kmalu postale gore in smučanje.

Kot član Alpinističnega kluba Skala se je že pred 2.vojno uveljavil kot odličen fotograf. Med 2.vojno se je vključil v odporniško gibanje, kjer je deloval predvsem pri gradnjah partizanskih tehnik.

V januarju 1945 je bil udeleženec smučarskih tekem v Cerknem, kjer je v veleslalomu dosegel 3. mesto, sicer pa je s fotografijami s tega tekmovanja opremil knjižico o tekmah v Cerknem.

Po končani vojni se je Marijan Masterl zaposlil v ministrstvu za gradnje in sodeloval pri različnih obnovitvenih delih.

V letih 1954-58 je bil direktor podjetja Tehnik v Škofji Loki, v tem času pa je tudi izdelal prvi urbanistični načrt za razvoj Škofje Loke.

Po letu 1958 je do upokojitve delal v bančnih institucijah v Ljubljani.

Bil je strokovnjak za oceno investicij, med katerimi so mu bili blizu predvsem načrti za razvoj smučarskih centrov in druge turistične infrastrukture.

Iz delcev arhivskih gradiv, ki jih je Loški muzej pridobil od njegovih svojcev, je videti, da je bil Marijan Masterl, sicer visok bančni uslužbenec, vseskozi tudi velik ljubitelj smučanja in poznavalec slovenskih gorskih pokrajin, ki jih je prehodil, ob tem spoznaval in opisoval ljudi, ki jih je srečal, hkrati pa tudi snoval načrte o možnosti gradenj žičnic in smučarskih središč.

Pripravljajal je strokovne študije o pogojih za razvoj smučarskih središč od Kranjske Gore, Vršiča, Mojstrane, Pokljuke, Krvavca, Soriške planine, Starega vrha, Pece, Pohorja, Raduhe in do Okrešlja.

Vsa naštetja kraja je sam prehodil, premeril, fotografiral in študiral, ob tem pa mu je družbo večkrat delal prijatelj Tone Mlakar, ki mu je bil kot arhitekt in fotograf odličen partner na njunih poteh. Mnogi načrti so sicer končali v predalih, še danes pa so zanimivo gradivo, ki kaže veliko ljubezen Marijana Masterla do gorske narave in njenih prebivalcev, kot tudi njegov entuziastični trud za razvoj smučarskega turizma v Sloveniji.

Ugotovimo lahko, da bi v današnjih časih, ko je večina slovenskih smučišč v krizi nadaljnjega obstoja, še kako potrebovali strokovnjaka takšnega kova, kot je bil Marijan Masterl.

Marijan Luževič, 2014